
Rechnitzer János, az alapító atya

Rechnitzer János a Regionális Kutatások Központja győri intézete, valamint a Regionális- és Gazdaságtudományi Doktori Iskola alapítójaként és vezetőjeként rendkívül sok fiatal kutatónak indította el és támogatta tudományos pályafutását. Már egyetlen tudományos intézmény megalapításával is kevés kutató büszkélkedhet, kettő megszervezésével pedig csak rendkívül kivételes esetekben találkozhatunk. Ezen intézményalapítások miatt a győri regionális kutatók joggal mondhatják magukról, hogy „Mi valamennyien Rechnitzer János Köpönyegéből bújtunk ki”.

A regionális tudomány magyarországi intézményesülésének jelentős eseménye, sok szempontból döntő lépése volt a Magyar Tudományos Akadémia Regionális Kutatások Központja 1984-es megalapítása. A pécsi székhellyel létrejövő kutatóintézet részeként 1986-ban alakult meg a MTA RKK Északdunántúli Osztálya, amelynek igazgatója az akkor már jelentős kutatói múlttal és eredményekkel rendelkező Rechnitzer János lett, Enyedi György akadémikus ajánlására. A kutatóintézet már a kezdetektől óriási szerepet játszott a helyi tudományos életben, Győrt, együtt a folyamatosan bővülő Széchenyi István Egyetemmel (akkoriban még Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolával, majd Széchenyi István Főiskolával) a legfontosabb vidéki kutatóbázisok és egyetemi városok közé emelte. Az intézet fontos szerepet játszott és játszik ma is a város és a térség, a Széchenyi István Egyetem (2002-től Egyetem) életében is.

Az intézet és a főiskola közötti kölcsönösen előnyös kapcsolatok egyik mérföldköveként az RKK 1991-től bekapcsolódott a Széchenyi István Főiskolán 1990-ben elindult közgazdász képzésbe. Az első évfolyam településgazdasági szakirányának induló létszáma 16 fő volt, magam is egyik hallgatójaként akkor ismertem meg Rechnitzer Jánost, amikor Sente Bélával közösen a harmadik félév elején (1991 szeptemberében) tájékoztatót tartottak a szakirány számára. A szakirány RKK-ban dolgozó további oktatói Szörényiné Kukorelli Irén és Lados Mihály voltak. Vendégelőadóként a regionális tudomány számos további jelentős képviselője (köztük Horváth Gyula és Illés Iván) tartott egy-egy órát. A képzés során többek között részt vehettünk több fontos közösségkövacsoló rendezvényen, például egy dél-burgenlandi vidékfejlesztési konferencián, valamint a Rábaköz térségében, Szilban (több napot töltve) a helyi erőforrásokat feltáró, terepbejárásos, interjúkészítős kutatást végeztünk. Számomra ezek az 1992-es események jelentették a kutatóélet kezdetét.

Szaktervezési konzulensemnek mindenképpen Rechnitzer János tanár urat szerettem volna. Professzor úr akkori fő kutatási témája a területi innováció volt, ebből született meg jelentős monográfiája, a „Szétszakadás vagy felzárkózás. A térszerkezetet alakító innovációk” címmel, 1993-ban. Ennek egy fejezete

foglalkozott a külföldi vállalkozások szerepével, amely az én szakdolgozatom témája is volt. Professzor úr már akkor mondta, hogy az egyetem elvégzése után szívesen látna az RKK-ban, ami végül így is történt, 1997-es kezdettel. Az intézet akkor már a jelenlegi helyén működött, a Liszt Ferenc utcában, immár Nyugat-magyarországi Tudományos Intézetként, amelyhez egy szombathelyi osztály is tartozott Csapó Tamás vezetésével. Ez a név a 2011-es akadémiai intézeti integrációig volt érvényben.

A győri kutatási és felsőoktatási környezet fejlődése számára újabb mérföldkövet jelentett, amikor Rechnitzer János iskolaalapító vezetésével 2004-ben megkezdte a működését a Multidiszciplináris Társadalomtudományi Doktori Iskola a Széchenyi István Egyetemen. Az Egyetem vezetésének a támogatásával ezzel a tudományos kutatás és utánpótlás új bázisa épült ki a regionális tudományok és a gazdaság- és szervezéstudományok számára. A Doktori Iskola neve a jogtudomány 2008-as kiválásakor lett a ma is érvényes Regionális- és Gazdaságtudományi Doktori Iskola. Változatos témákat kutatva és módszereket alkalmazva 2021 áprilisáig 128 sikeres védés zajlott le a két tudományágon belül. A Doktori Iskolában végzett hallgatók közül ma már sokan a magyarországi és a nemzetközi akadémiai világ vezető oktatói, kutatói, de az üzleti életben, tudományszervezésben és más területeken is sokan kamatoztatják itt megszerzett kutatási ismereteiket és tapasztalataikat. A Doktori Iskola a szakmai műhelyen túlmutató emberi közösség is, amelynek kovácsolásához sokféle közösségszervező programmal járult hozzá iskolavezetőként Rechnitzer professzor úr.

Rechnitzer János, a dinamikus egyéniségű, kiváló szervezőképességgel, szakmai tudással rendelkező, fáradhatatlan professzor úr nyugdíjba vonulása után a doktori iskolavezetői stafétabotot pályázatom alapján én, egykori tanítványa vehettem át. Professzor úr változatlanul aktív részese a Doktori Iskolának, az egyetemi, kutatói közösségnek. Professzor úrnak köszönöm az Iskola érdekében kifejtett munkáját. Igyekszem legjobb tudásommal szellemiségét megőrizni, továbbfejleszteni, a színvonalat megtartani, sőt növelni.

Professzor úrnak nyugdíjas éveire jó egészséget, tartalmas pihenést, műkincesk, festmények gyűjtésében sok örömet kívánok, szerető családjá körében.